

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 14/2018
25.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миомира Бишчића, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 26/17 од 30.10.2017. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миомира Бишчића, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 26/17 од 30.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 224/13 од 07.05.2015. године, према окривљеном АА, на основу члана 422. тачка 2) ЗКП, одбијена је оптужба да је извршио продужено кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ. Истом пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда његовог браниоца, падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1023/15 од 22.04.2016. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици, преиначена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 224/13 од 07.05.2015. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљеног АА, огласио кривим због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одредио да се наведена казна неће извршити, уколико окривљени у року од 2 (две) године не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесет хиљада) динара, коју је дужан платити у року од тридесет дана од дана правноснажности наведене пресуде, а уколико исту не плати, одређено је да ће се новчана казна заменити казном затвора, тако што ће се

за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне, одредити један дан затвора. Окривљени је обавезан да плати судски паушал у износу од 10.000,00 динара и трошкове кривичног поступка у износу од 175.767,52 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 26/17 од 30.10.2017. године, одбачена је као неблаговремена жалба окривљеног АА, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1023/15 од 22.04.2016. године.

Против наведеног правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 26/17 од 30.10.2017. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Миомир Бишчић, у смислу члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијано решење и списе предмета врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењем против кога је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаног решења учињена повреда закона на штету окривљеног АА, будући да је достављање пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1023/15 од 22.04.2016. године, извршено дана 16.05.2016. године (датум који је Апелациони суд у Новом Саду одредио да се има сматрати даном достављања напред наведене пресуде) - било незаконито, јер су повређене одредбе члана 427. став 5, 243. став 1. и 246. став 1. ЗКП. У вези тога, бранилац сматра да је као дан законитог уручења наведене пресуде окривљеном, суд морао сматрати дан 23.05.2017. године, када је окривљеном поменута пресуда уручена од стране Основног суда у Сремској Митровици, у ком случају би жалба окривљеног против наведене пресуде била благовремена.

Изнетим наводима, бранилац окривљеног указује на повреду члана 427. став 5, 243. став 1. и 246. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 427. став 5, 243. став 1. и 246. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

У вези напред изнетог, овај суд напомиње да у погледу наведених повреда закона, постоји могућност подношења иницијативе Републичком јавном тужиоцу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.